

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta)

1 septembrie 2021 *

„Drept instituțional – Membru al CESE – Investigație a OLAF cu privire la acuzații de hărțuire morală – Decizie de eliberare a unui membru din funcția sa de administrare și de gestionare a personalului – Acțiune în anulare – Act atacabil – Admisibilitate – Măsură luată în interesul serviciului – Temei juridic – Dreptul la apărare – Refuzul accesului la anexele la raportul OLAF – Divulgare a esenței mărturiilor sub forma unui rezumat – Răspundere”

În cauza T-377/20,

KN, reprezentat de M. Casado García-Hirschfeld și M. Aboudi, avocați,

reclamant,

împotriva

Comitetului Economic și Social European (CESE), reprezentat de M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal García-Valdecasas și L. Camarena Januzec, în calitate de agenți, asistați de A. Duron, avocată,

pârât,

având ca obiect, pe de o parte, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea deciziei CESE din 9 iunie 2020 și, pe de altă parte, o cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se solicită repararea prejudiciilor pe care reclamantul pretinde că le-ar fi suferit,

TRIBUNALUL (Camera a opta),

compus din domnul J. Svenningsen (raportor), președinte, domnul C. Mac Eochaidh și doamna T. Pynnä, judecători,

grefier: doamna M. Marescaux, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 21 aprilie 2021,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 Reclamantul, KN, este membru al Comitetului Economic și Social European (CESE) de la 1 mai 2004. Între aprilie 2013 și 27 octombrie 2020, acesta a fost președintele Grupului „Angajatori” constituit în cadrul CESE (denumit în continuare „Grupul I”).
- 2 La 6 decembrie 2018, după ce a fost informat cu privire la acuzațiile referitoare la comportamentul reclamantului față de ceilalți membri ai CESE și față de unii membri ai personalului CESE, Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) a început o investigație în privința sa. Reclamantul a fost informat cu privire la începerea acestei investigații printr-o scrisoare din 18 octombrie 2019.
- 3 La 25 noiembrie 2019, reclamantul a fost ascultat de OLAF în cursul unei audieri. Prin e-mailurile din 26 și din 29 noiembrie 2019, acesta și-a completat audierea prin declarații scrise.
- 4 Prin scrisoarea din 4 decembrie 2019, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de OLAF și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO 2013, L 248, p. 1), OLAF l-a invitat pe reclamant să facă, în scris și în termen de zece zile lucrătoare, observații privind faptele care îl vizează, astfel cum au fost prezentate într-un rezumat anexat la această scrisoare. Faptele menționate priveau comportamente ale reclamantului față de A, de B, precum și de C și, mai general, față de membrii personalului secretariatului Grupului I.
- 5 La 17 decembrie 2019, reclamantul și-a prezentat observațiile cu privire la rezumatul faptelor care îl vizează.
- 6 Prin scrisoarea din 16 ianuarie 2020, OLAF l-a informat pe reclamant cu privire la încheierea investigației și la transmiterea raportului final (denumit în continuare „raportul OLAF”) către parquet fédéral (Parchetul Federal) belgian, precum și către președintele CESE. Acesta din urmă era invitat, printre altele, să trateze retranscrierile audierilor martorilor și avertizorilor „în cea mai mare confidențialitate”, dat fiind că ele conțineau informații „foarte sensibile, susceptibile să expună mai mult persoanele în cauză”. În plus, președintele CESE era invitat în mod explicit să consulte OLAF în cazul unei cereri de acces la retranscrierile menționate.
- 7 În conformitate cu articolul 11 din Regulamentul nr. 883/2013, raportul OLAF era însoțit de recomandări cu privire la măsurile ce trebuiau luate în urma investigației. Astfel, pe de o parte, OLAF recomanda parquet fédéral belgian începerea urmăririi penale împotriva reclamantului cu privire la fapte pretins constitutive de hărțuire morală față de A și de B, aceste fapte fiind susceptibile să constituie o infracțiune în sensul articolului 442 bis din Code pénal (Codul penal) belgian. Pe de altă parte, în ceea ce privește de asemenea faptele menționate, precum și un comportament pretins abuziv față de C și de D, precum și față de alți membri ai personalului care au exercitat sau continuă să exercite atribuții în cadrul secretariatului Grupului I, OLAF recomanda CESE să aibă în vedere inițierea procedurii prevăzute la articolul 8 din Codul de conduită al membrilor CESE, intrat în vigoare la 20 februarie 2019 (denumit în continuare

„Codul de conduită din 2019”), și în Partea a IV-a din Regulamentul de procedură al CESE și să ia „toate măsurile necesare pentru a preveni orice nouă hărțuire din partea [reclamantului] la locul de muncă”.

- 8 Prin e-mailul din 21 ianuarie 2020, reclamantul a solicitat președintelui CESE să inițieze procedura prevăzută la articolul 8 din Codul de conduită din 2019, cu privire la eventualele încălcări ale codului menționat, prin convocarea unei reuniuni a Comitetului consultativ privind conduita membrilor instituit prin articolul 7 din același cod (denumit în continuare „Comitetul consultativ”), înainte de votul prevăzut pentru a doua zi, în cadrul Grupului I, pentru desemnarea candidatului acestui grup la alegerea președintelui CESE.
- 9 În cadrul unei reuniuni care a avut loc la 21 ianuarie 2020, la care a asistat reclamantul, președintele CESE i-a informat pe membrii Biroului CESE cu privire la primirea, la 16 ianuarie 2020, a raportului OLAF și a recomandărilor care însoțesc acest raport.
- 10 Prin nota din 22 ianuarie 2020, președintele CESE a transmis raportul OLAF către Comitetul consultativ și a solicitat ca, în conformitate cu articolul 7 alineatul 4 din Codul de conduită din 2019, acesta din urmă să emită un aviz cu privire la pretinsele încălcări ale codului menționat în termen de 30 de zile calendaristice. Președintele CESE a indicat totuși că, pentru a asigura protecția martorilor și a avertizorilor, retranscrierile audierilor acestora de către OLAF nu erau transmise către Comitetul consultativ.
- 11 În aceeași zi, membrii Grupului I au decis să propună candidatura reclamantului la alegerea președintelui CESE, care trebuia să se desfășoare în cursul lunii octombrie 2020.
- 12 Prin nota din 10 februarie 2020, președintele Comitetului consultativ l-a invitat pe reclamant la o audiere prevăzută pentru 6 martie 2020.
- 13 Prin scrisoarea din 17 februarie 2020 adresată președintelui Comitetului consultativ, reclamantul a solicitat, printre altele, să primească o „copie a tuturor documentelor care au legătură directă cu acuzațiile [formulate împotriva sa], cu respectarea, bineînțeles, a principiului confidențialității”.
- 14 Ca răspuns la o cerere formulată de CESE, OLAF a arătat, printr-un e-mail din 20 februarie 2020, că, de regulă, anumite informații nu trebuie comunicate persoanei vizate, printre altele datele personale ale terților, în special cele ale martorilor și ale avertizorilor, precum și evaluarea juridică a faptelor realizată de OLAF. CESE era de asemenea invitat să transmită OLAF versiunea neconfidențială a raportului pe care acest organ intenționa să îl transmită reclamantului înainte de a-l trimite acestuia din urmă. Cu titlu informativ, OLAF atașase la e-mailul său și orientările privind utilizarea rapoartelor sale finale de către serviciile Comisiei Europene în cadrul procedurilor de recuperare și al altor măsuri în sectorul cheltuielilor directe și al ajutorului extern.
- 15 La 4 martie 2020, reclamantului i-a fost transmisă o versiune a raportului OLAF care omite anumite date, printre altele, pentru a păstra anonimatul martorilor și al avertizorilor, și lipsită de anexă (denumită în continuare „versiunea neconfidențială a raportului OLAF”).
- 16 Prin e-mailul din 4 martie 2020 adresat președintelui Comitetului consultativ, reclamantul a solicitat, printre altele, ca audierea sa, prevăzută pentru 6 martie 2020, să fie amânată la o dată ulterioară, pentru ca acesta să dispună de mai mult timp pentru a lua cunoștință de versiunea neconfidențială a raportului OLAF.

- 17 La 6 martie 2020, Comitetul consultativ, compus din doi membri proveniți din fiecare dintre cele trei grupuri ale CESE, a procedat la audierea reclamantului, după ce a audiat separat investigatorii OLAF, precum și un fost membru al CESE, D, în calitatea sa de avertizor.
- 18 În cursul audierii sale, reclamantul s-a plâns, printre altele, de accesul limitat care îi fusese acordat la raportul OLAF.
- 19 În cursul audierii sale, D s-a opus prezenței unuia dintre membrii Grupului I în cadrul Comitetului consultativ, E, pentru motivul că s-ar afla în situație de conflict de interese. Acest conflict de interese și-ar avea originea în faptul că, la cererea reclamantului, el ar fi desfășurat o investigație în cadrul secretariatului Grupului I și, la finalul acesteia, ar fi elaborat un raport care cuprinde afirmații privind comportamentul lui A, raport care ar fi fost utilizat ulterior de reclamant pentru a obține un vot de încredere în cursul unei reuniuni a Biroului Grupului I, la 25 octombrie 2018.
- 20 A doua audiere a reclamantului de către Comitetul consultativ, prevăzută pentru 17 martie 2020, nu a putut avea loc din cauza restricțiilor instituite pentru a răspunde crizei sanitare legate de COVID-19. Ulterior, nici Comitetul consultativ, nici reclamantul nu au solicitat organizarea unei astfel de a doua audieri.
- 21 Prin scrisoarea din 2 aprilie 2020, Comitetul consultativ l-a informat pe președintele CESE că E nu va lua parte la deliberările Comitetului consultativ privind cazul reclamantului, întrucât se afla în situație de conflict de interese. Scrisoarea menționată preciza de asemenea că, în aceste împrejurări, al doilea membru al Grupului I din cadrul Comitetului consultativ, F, refuzase să susțină decizia de a-l exclude pe E de la deliberări și că, în consecință, nu va lua parte nici la deliberările Comitetului consultativ privind cazul reclamantului.
- 22 Prin scrisoarea din 7 aprilie 2020 adresată președintelui CESE, reclamantul a arătat că suferea de probleme de sănătate și că, prin urmare, se afla în imposibilitatea de a-și exercita funcția de președinte al Grupului I pe perioadă nedeterminată. Vicepreședintele Grupului I a fost desemnat pentru a asigura temporar această funcție pe durata concediului medical al reclamantului.
- 23 Prin scrisoarea din 28 aprilie 2020 adresată președintelui CESE, Comitetul consultativ a transmis, în conformitate cu articolul 8 alineatul 2 din Codul de conduită din 2019, recomandările sale privind presupusele încălcări ale Codului de conduită de către reclamant. Comitetul consultativ l-a invitat pe președintele CESE să ia în special următoarele măsuri:

„1.) În lumina audierilor OLAF și [ale reclamantului] organizate de Comitetul consultativ la 6 martie 2020 și după o examinare aprofundată a procesului-verbal al audierii de către OLAF [a reclamantului], precum și a raportului OLAF, Comitetul consultativ subscrie la constatările de fapt stabilite de OLAF, precum și la concluziile juridice care decurg din acestea. În consecință, Comitetul consultativ constată că, prin comportamentul său față de membrii personalului și față de foști membri ai CESE, [reclamantul] a încălcat articolul 1 alineatul 4 din Regulamentul de procedură al CESE, articolul 4 alineatul 1 din Codul de conduită al membrilor CESE din 17 ianuarie 2013, articolul 4 alineatul 1 din Codul de [conduită din 2019], precum și articolul 31 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Comitetul consultativ constată, pe de altă parte, că drepturile procedurale ale persoanei incriminate au fost respectate pe deplin în cadrul investigațiilor OLAF;

- 2.) Ca urmare a încălcării repetate și grave a dispozițiilor centrale din ordinea juridică europeană, [reclamantului] i se retrage dreptul de conducere și, în consecință, autoritatea față de membrii personalului secretariatului Grupului I;
- 3.) Ca urmare a retragerii dreptului său de a conduce membrii personalului și întrucât postul de președinte este strâns legat de acest drept, [reclamantul] este suspendat din funcția sa de președinte al Grupului I; suspendarea se aplică fără a aduce atingere faptului că, din motive de sănătate, până la însănătoșirea sa, [reclamantul] a cedat președinția Grupului I [către] vicepreședintele Grupului I;
- 4.) Președintele CESE [...] este rugat să solicite [reclamantului] să își retragă candidatura la președinția CESE, care a fost confirmată de membrii Grupului I în cadrul procedurii electorale din 23 ianuarie 2020, pentru a evita prejudicierea CESE și a membrilor săi;
- 5.) În eventualitatea în care parchetul belgian ar începe o anchetă, CESE inițiază o procedură judiciară pentru a se constitui parte civilă în procesul împotriva [reclamantului] [...]"
- 24 Prin scrisoarea din 12 mai 2020, președintele CESE l-a invitat pe reclamant, în conformitate cu articolul 8 alineatul 3 din Codul de conduită din 2019, să îi comunice eventualele observații scrise cu privire la recomandările emise de Comitetul consultativ.
- 25 La 13 mai 2020, Parlamentul European a adoptat Decizia (UE) 2020/1984 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2018, secțiunea VI – Comitetul Economic și Social European (JO 2020, L 417, p. 469), prin care această instituție a amânat adoptarea unei decizii de a acorda secretarului general al CESE descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului CESE aferent exercițiului financiar 2018. În ziua următoare, Parlamentul a adoptat Rezoluția (UE) 2020/1985 conținând observațiile care fac parte integrantă din decizia privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2018, secțiunea VI – Comitetul Economic și Social European (JO 2020, L 417, p. 470), potrivit căreia CESE era invitat să îl informeze, înainte de sfârșitul lunii septembrie 2020, cu privire la măsurile luate pentru a da curs recomandărilor care figurează în raportul OLAF.
- 26 La 27 mai 2020, președintele CESE s-a consultat, în conformitate cu articolul 8 alineatul 3 din Codul de conduită din 2019, cu Președinția extinsă a CESE.
- 27 Prin scrisoarea din 2 iunie 2020 adresată președintelui CESE, reclamantul a comunicat observațiile sale cu privire la recomandările Comitetului consultativ. Reclamantul reproșă, printre altele, Comitetului consultativ că a încălcat dreptul său la apărare, în măsura în care, întrucât nu a putut dispune de anexele la raportul OLAF, el nu a putut să își prezinte comentariile cu privire la acestea.
- 28 Prin nota din 3 iunie 2020, președintele CESE a transmis recomandările Comitetului consultativ și observațiile scrise ale reclamantului cu privire la acestea, precum și versiunea neconfidențială a raportului OLAF și decizia Parlamentului privind amânarea descărcării bugetare către membrii Biroului CESE pentru ca aceștia să adopte o decizie cu privire la reclamant. Un proiect de decizie era de asemenea anexat la această notă.

29 În cadrul reuniunii sale cu uşile închise din 9 iunie 2020, Biroul CESE a adoptat decizia care face obiectul prezentei acţiuni (denumită în continuare „decizia atacată”), cu 21 de voturi pentru, 4 voturi împotriva şi o abţinere, un vot fiind, în rest, invalidat. Articolul unic din această decizie are următorul cuprins:

„Biroul

1. ia notă de concluziile OLAF şi ale Comitetului consultativ privind răspunderea [reclamantului] [...] cu privire la actele de hărţuire şi la comportamentul inadecvat de care este acuzat,

2. observă că sancţiunile prevăzute de [Codul de conduită din 2019] nu sunt aplicabile în speţă, ţinând seama de principiul legalităţii pedepselor (*nulla poena sine lege*),

3. solicită [reclamantului]:

- să demisioneze din funcţia de preşedinte al Grupului I,
- să îşi retragă candidatura la preşedinţia CESE.

4. îl eliberează [pe reclamant] din orice activitate de administrare şi de gestionare a personalului;

5. îl însărcinează pe secretarul general să ia măsurile necesare pentru a se asigura că CESE se constituie parte civilă în cazul în care o procedură ar fi iniţiată de procureur du Roi (Procurorul Regelui, Belgia) împotriva [reclamantului],

6. îl însărcinează pe secretarul general să transmită această decizie către OLAF şi către Parlamentul European; de asemenea, dacă este cazul, decizia poate fi comunicată şi altor instituţii şi/sau autorităţi ale statelor membre.

Această decizie face parte integrantă din procesul-verbal al reuniunii Biroului din 9 iunie 2020, iar difuzarea sa este limitată.”

30 Decizia atacată a fost notificată reclamantului la 17 iunie 2020.

31 Prin decizia din 15 iulie 2020, la cererea auditorat du travail de Bruxelles (ministerul public specializat în dreptul muncii din Bruxelles, Belgia) şi după ce a primit observaţiile reclamantului, Adunarea Plenară a CESE a ridicat imunitatea de care beneficia acesta din urmă. În continuare, prin decizia din 28 iulie 2020, Adunarea Plenară a CESE a decis că acest organ se va constitui parte civilă în procedura iniţiată împotriva reclamantului în faţa tribunal correctionnel de Bruxelles (Tribunalul Corecţional din Bruxelles, Belgia).

32 Absenţa reclamantului din motive de boală a încetat la 28 august 2020.

33 Prin scrisoarea din 1 septembrie 2020, directorul Direcţiei „Resurse umane şi finanţe” din cadrul CESE l-a informat pe reclamant cu privire la faptul că, în executarea deciziei atacate, îl elibera din funcţia sa de administrare şi de gestionare a personalului secretariatului Grupului I. Reclamantul era invitat, pe de altă parte, să desemneze un alt membru al Grupului I pentru a asigura gestionarea curentă a secretariatului acestui grup.

- 34 La 8 septembrie 2020, Grupul I a prezentat candidatura unui alt membru al său la președinția CESE, iar reclamantul și-a retras candidatura la aceste alegeri.
- 35 La 27 octombrie 2020, la expirarea mandatului reclamantului, Grupul I a ales un nou președinte. În aceeași zi, candidata propusă de Grupul I a fost aleasă președintă a CESE.
- 36 Prin Decizia (UE) 2020/1636 a Consiliului din 30 octombrie 2020 de numire a unui membru în Comitetul Economic și Social European pentru perioada 21 septembrie 2020-20 septembrie 2025 (JO 2020, L 369, p. 1), la propunerea Republicii Polone, reclamantul a fost numit membru al CESE pentru perioada 21 septembrie 2020-20 septembrie 2025.

Procedura și concluziile părților

- 37 Prin cererea introductivă primită la grefa Tribunalului la 18 iunie 2020, reclamantul a formulat prezenta acțiune.
- 38 Prin înscris separat depus la grefa Tribunalului în aceeași zi, reclamantul a introdus o cerere de măsuri provizorii având ca obiect suspendarea executării deciziei atacate. Această cerere a fost respinsă prin Ordonanța din 22 iulie 2020, KN/CESE (T-377/20 R, nepublicată, EU:T:2020:353), pentru lipsa urgenței și s-a dispus soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.
- 39 Printr-un alt înscris separat depus la grefa Tribunalului în aceeași zi, reclamantul a solicitat Tribunalului judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate prevăzute la articolul 152 din Regulamentul de procedură al Tribunalului. Prin Decizia din 24 iulie 2020, comunicată reclamantului la 27 iulie 2020, Tribunalul (Camera a opta) a respins această cerere.
- 40 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 29 iunie 2020, reclamantul a solicitat să beneficieze de anonimizare în temeiul articolului 66 din Regulamentul de procedură, solicitare care a fost admisă.
- 41 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 31 august 2020, reclamantul a introdus o nouă cerere de măsuri provizorii, întemeiată pe pretinsa existență a unor fapte noi în sensul articolului 160 din Regulamentul de procedură, având ca obiect suspendarea executării deciziei atacate. Această cerere a fost respinsă prin Ordonanța din 19 octombrie 2020, KN/CESE (T-377/20 R II, nepublicată, EU:T:2020:505), pentru lipsa urgenței și s-a dispus soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.
- 42 În urma unui al doilea schimb de memorii, faza scrisă a procedurii a fost închisă la 25 noiembrie 2020.
- 43 Prin scrisoarea din 18 decembrie 2020, reclamantul a solicitat, în temeiul articolului 106 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, organizarea unei ședințe.
- 44 Prin scrisoarea grefei din 9 februarie 2021, CESE a fost invitat de Tribunal, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, să prezinte, dacă este cazul sub forma unei versiuni neconfidențiale, anexele la raportul OLAF, inclusiv retranscrierile audierilor martorilor și ale avertizorilor, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 92 alineatul (3) și ale articolului 103 din Regulamentul de procedură.

- 45 Prin scrisoarea din 23 februarie 2021, CESE a explicat că anexele la raportul OLAF erau confidențiale și, prin urmare, nu puteau fi transmise reclamantului. În aceste condiții, CESE a apreciat că documentele solicitate nu ar trebui prezentate decât pe calea unei ordonanțe de cercetare judecătorească în temeiul articolului 91 litera (b) din Regulamentul de procedură, tratarea acestora trebuind să intre sub incidența articolului 103 din Regulamentul de procedură.
- 46 Prin scrisoarea grefei din 5 martie 2021, Tribunalul a adresat părților, cu titlu de măsură de organizare a procedurii, întrebări în vederea obținerii unor răspunsuri scrise, iar acestea au dat curs solicitării menționate în termenul acordat.
- 47 Prin Ordonanța din 9 martie 2021, Tribunalul a obligat CESE, în temeiul articolului 92 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, să prezinte anexele la raportul OLAF, inclusiv retranscrierile audierilor martorilor și ale avertizorilor, care i-au fost comunicate de OLAF prin nota din 16 ianuarie 2020. Pe de altă parte, se preciza că, în acest stadiu al procedurii, aceste documente nu vor fi comunicate reclamantului, cu excepția cazului în care CESE nu este în măsură să prezinte, pe lângă versiunea integrală a documentelor menționate, o versiune neconfidențială a acestora.
- 48 La 17 martie 2021, CESE a prezentat versiunea confidențială a anexelor la raportul OLAF.
- 49 La 30 martie 2021, Tribunalul a decis că documentele prezentate de pârât în conformitate cu Ordonanța de cercetare judecătorească din 9 martie 2021 erau pertinente pentru soluționarea cauzei și aveau un caracter confidențial. În plus, Tribunalul a decis să adopte o măsură de organizare a procedurii privind modalitățile potrivit cărora documentele menționate ar putea fi aduse la cunoștința reclamantului.
- 50 Prin scrisoarea grefei din 30 martie 2021, avocații reclamantului au fost invitați de Tribunal să subscrie la un angajament de confidențialitate înainte de a primi o copie a versiunii confidențiale a anexelor la raportul OLAF. La 7 aprilie 2021, avocații reclamantului au trimis Tribunalului angajamentele de confidențialitate semnate.
- 51 Prin scrisoarea grefei din 7 aprilie 2021, avocații reclamantului au fost invitați de Tribunal să identifice, în versiunea confidențială a anexelor la raportul OLAF, eventualele elemente a căror esență nu s-ar regăsi în versiunea neconfidențială a raportului OLAF la care reclamantul avusese acces și, dacă este cazul, să prezinte observațiile suplimentare, susceptibile să influențeze rezultatul procedurii administrative, pe care reclamantul ar fi putut să le prezinte în stadiul acestei proceduri dacă ar fi avut cunoștința de elementele menționate. Avocații reclamantului au dat curs acestei cereri în termenul acordat.
- 52 Părțile au fost ascultate în ședința de audiere a pledoariilor din 21 aprilie 2021. În cursul ședinței, CESE a solicitat să poată răspunde în scris la observațiile prezentate de avocații reclamantului cu privire la versiunea confidențială a anexelor la raportul OLAF. În urma primirii, la 5 mai 2021, a observațiilor scrise ale CESE, Tribunalul a închis faza orală a procedurii.
- 53 Reclamantul solicită Tribunalului:
- declararea acțiunii drept admisibilă;
  - anularea deciziei atacate;

- obligarea CESE la plata unei sume de 200 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral suferit, precum și a unei sume de 50 000 de euro pentru repararea prejudiciului material suferit;
- obligarea CESE la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

54 CESE solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii ca inadmisibilă;
- cu titlu subsidiar, respingerea acțiunii ca nefondată;
- obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii măsurilor provizorii și cererii de procedură accelerată.

În drept

Cu privire la admisibilitatea concluziilor în anulare

- 55 Fără a ridica în mod formal o excepție de inadmisibilitate prin înscris separat, CESE afirmă totuși că acțiunea în anulare ar trebui respinsă ca inadmisibilă.
- 56 În primul rând, CESE susține că invitațiile făcute reclamantului să demisioneze din funcția de președinte al Grupului I și să își retragă candidatura la președinția acestuia ar fi lipsite de efecte juridice obligatorii, întrucât alegerea de a demisiona sau de a-și retrage candidatura i-ar aparține numai reclamantului.
- 57 În al doilea rând, CESE consideră că decizia de a-l elibera pe reclamant din funcția sa de administrare și de gestionare a personalului secretariatului Grupului I nu ar fi decât o măsură de reorganizare internă a CESE, adoptată de administrație în temeiul competenței sale de a-și organiza serviciile în mod liber. Or, din Hotărârea din 25 februarie 1988, Les Verts/Parlamentul (190/84, EU:C:1988:94), ar reieși că actele care nu produc efecte juridice decât în sfera internă a administrației nu ar crea drepturi sau obligații față de terți și nu ar constitui acte atacabile în temeiul articolului 263 TFUE.
- 58 În al treilea rând, în ceea ce privește celelalte elemente ale deciziei atacate, care privesc, pe de o parte, constituirea CESE ca parte civilă în cadrul procedurii în fața tribunal correctionnel de Bruxelles (Tribunalul Corecțional din Bruxelles) și, pe de altă parte, comunicarea deciziei atacate mai multor instituții sau organe ale Uniunii Europene sau ale statelor membre, CESE consideră că este vorba despre „acte de executare propriu-zisă a recomandărilor OLAF” care nu ar fi, nici ele, susceptibile să facă obiectul unei acțiuni în anulare.
- 59 Reclamantul contestă această argumentație.
- 60 În speță, Biroul CESE a adoptat, prin decizia atacată, trei măsuri împotriva reclamantului și, prin urmare, trebuie să se examineze dacă aceste măsuri pot face obiectul unui control jurisdicțional în temeiul articolului 263 TFUE.

Cu privire la invitațiile de a demisiona de la președinția Grupului I și de a-și retrage candidatura la președinția CESE

- 61 La alineatul 3 al articolului unic din decizia atacată, Biroul CESE l-a invitat pe reclamant să demisioneze din funcția de președinte al Grupului I și să își retragă candidatura la președinția CESE.
- 62 Potrivit jurisprudenței, reprezintă acte susceptibile să facă obiectul unei acțiuni în anulare toate actele adoptate de instituțiile, de organele, de oficiile sau de agențiile Uniunii, indiferent de natura sau de forma acestora, care urmăresc să producă efecte juridice obligatorii de natură să afecteze interesele reclamantului, modificând în mod distinct situația juridică a acestuia (a se vedea Hotărârea din 25 iunie 2020, SATCEN/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punctul 69 și jurisprudența citată).
- 63 Or, în speță, astfel cum arată CESE în mod întemeiat, invitațiile de a demisiona de la președinția Grupului I și de a-și retrage candidatura la președinția sa sunt, prin natura lor, lipsite de orice efect juridic obligatoriu în sensul acestei jurisprudențe.
- 64 Astfel, întrucât Biroul CESE nu dispune de competența de a impune demisia unuia dintre membrii săi de la președinția unui grup sau retragerea unei candidaturi la alegerea președintelui său, reclamantul putea decide în mod liber să nu dea curs invitațiilor menționate.
- 65 În speță, în pofida acestor invitații, reclamantul a rămas de altfel președintele Grupului I până la expirarea mandatului său, la 27 octombrie 2020.
- 66 Desigur, la 8 septembrie 2020, atunci când Grupul I a propus candidatura la președinția CESE unui alt membru al său și după aproape trei luni de la adoptarea deciziei atacate, reclamantul a acceptat să își retragă candidatura.
- 67 Totuși, prezenta acțiune, introdusă la 18 iunie 2020, nu este îndreptată împotriva deciziei reclamantului din 8 septembrie 2020 de a-și retrage candidatura la președinția CESE, ci împotriva invitației Biroului de a o retrage, care nu are caracterul unui act cauzator de prejudiciu (a se vedea prin analogie Hotărârea din 12 mai 2015, Dalli/Comisia, T-562/12, EU:T:2015:270, punctul 155).
- 68 Rezultă că, în măsura în care îl invită pe reclamant să demisioneze din funcția de președinte al Grupului I și să își retragă candidatura la președinția CESE, decizia atacată este lipsită de efecte juridice obligatorii. Prin urmare, concluziile în anulare trebuie respinse ca inadmisibile în măsura în care sunt îndreptate împotriva unor astfel de invitații.

Cu privire la decizia de a-l elibera pe reclamant din funcția sa de administrare și de gestionare a personalului

- 69 La alineatul 4 al articolului unic din decizia atacată, Biroul CESE l-a eliberat pe reclamant din funcția de administrare și de gestionare a personalului.
- 70 În conformitate cu articolul 80 alineatul 1 din Regulamentul de procedură, „[g]rupurile dispun de un secretariat, care depinde nemijlocit de președintele grupului respectiv”. În temeiul articolului 80 alineatele 2 și 3 din același regulament, atribuțiile autorității împuternicite să facă

numiri și ale autorității abilitate să încheie contracte de muncă (denumită în continuare „AAIC”), în privința membrilor personalului secretariatului grupului, sunt exercitate „pe baza propunerii președintelui grupului”.

- 71 În speță, din scrisoarea din 1 septembrie 2020 a directorului Direcției „Resurse umane și finanțe” a CESE, menționată la punctul 33 de mai sus, reiese că decizia de a-l elibera pe reclamant din funcția sa de administrare și de gestionare a personalului a avut ca efect faptul că acesta nu mai putea fi implicat în recrutarea, evaluarea, reîncadrarea, formarea, atribuțiile sau gestionarea timpului membrilor personalului secretariatului Grupului I.
- 72 Prin urmare, aceste sarcini și atribuții se referă la competențe legate de exercitarea unei puteri ierarhice pe care reclamantul o deține în calitatea sa de președinte al Grupului I, astfel cum reiese, în plus, din recomandările Comitetului consultativ, menționate la punctul 23 de mai sus.
- 73 Cu privire la acest aspect, în ședință, CESE a confirmat, pe de altă parte, caracterul definitiv al unei astfel de măsuri, arătând că reclamantul nu ar mai putea exercita o astfel de funcție de administrare și de gestionare a personalului, chiar dacă ar fi fost reales ca președinte al Grupului I după expirarea mandatului său. Împrejurarea, invocată de asemenea de CESE în ședință, potrivit căreia acest organ ar putea fi determinat să revizuiască în viitor decizia atacată dacă împrejurările care au justificat adoptarea acesteia s-ar schimba, de exemplu, pentru a ține seama de rezultatul procedurii penale inițiate împotriva reclamantului, nu poate fi luată în considerare pentru aprecierea admisibilității acțiunii, această apreciere trebuind să fie efectuată prin raportare la situația existentă la momentul la care a fost depusă cererea introductivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 octombrie 2013, Deutsche Post/Comisia, C-77/12 P, nepublicată, EU:C:2013:695, punctul 65 și jurisprudența citată).
- 74 Prin urmare, ținând seama de natura acestor sarcini și de amploarea lor, trebuie să se considere că decizia de a-l elibera pe reclamant din funcția sa de administrare și de gestionare a personalului produce efecte juridice obligatorii de natură să afecteze interesele acestuia din urmă, modificând în mod distinct situația sa juridică (a se vedea prin analogie Hotărârea din 22 octombrie 2002, Pflugrad/BCE, T-178/00 și T-341/00, EU:T:2002:253, punctul 81).
- 75 În sfârșit, argumentul CESE potrivit căruia articolul 263 primul paragraf TFUE limitează competența instanței Uniunii la actele destinate să producă efecte juridice față de terți nu infirmă această concluzie.
- 76 Astfel, dintr-o jurisprudență constantă rezultă că acești termeni urmăresc să excludă actele care nu reprezintă acte care lezează, în măsura în care vizează exclusiv organizarea internă a administrației și nu produc efecte decât în această sferă internă, fără a crea vreun drept sau vreo obligație față de terți (a se vedea Hotărârea din 25 iunie 2020, SATCEN/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punctul 73 și jurisprudența citată).
- 77 Or, deși decizia de a-l elibera pe reclamant din funcția sa de administrare și de gestionare a personalului privește într-adevăr organizarea internă a CESE, această decizie este totuși un act al cărui destinatar este reclamantul în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE și care îl lezează în măsura în care îl privează de puterea ierarhică pe care o exercită, în temeiul articolului 80 din Regulamentul de procedură al CESE, față de membrii personalului secretariatului Grupului I (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 iunie 2020, SATCEN/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punctul 74), contrar celor susținute de CESE.

- 78 În plus, din moment ce, cel puțin în acest context, reclamantul are personalitate juridică distinctă de cea a CESE, nu se poate considera că prezentul litigiu nu are loc între CESE și un terț, în sensul articolului 263 primul paragraf TFUE (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 25 iunie 2020, SATCEN/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punctul 75, și Concluziile avocatului general Bobek prezentate în cauza SATCEN/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:220, punctul 111).
- 79 Ținând seama de cele ce precedă, trebuie să se concluzioneze că concluziile în anulare sunt admisibile în măsura în care sunt îndreptate împotriva deciziei de a-l elibera pe reclamant din funcția sa de administrare și de gestionare a personalului.

Cu privire la instrucțiunile date secretarului general al CESE

- 80 La alineatele 5 și 6 ale articolului unic din decizia atacată, Biroul CESE l-a însărcinat pe secretarul general al CESE „să facă ceea ce este necesar”, pe de o parte, pentru ca CESE să se constituie parte civilă în cazul în care ar fi inițiată o procedură judiciară împotriva reclamantului și, pe de altă parte, pentru ca o copie a acestei decizii să fie transmisă în special OLAF și Parlamentului.
- 81 Ca răspuns la cauza de inadmisibilitate invocată de CESE, reclamantul nu a prezentat însă niciun argument specific în înscrisurile sale sau în cursul ședinței care să permită să se explice în ce măsură acest element din decizia atacată ar modifica situația sa juridică, în mod distinct, în sensul jurisprudenței citate la punctul 62 de mai sus.
- 82 Or, în ceea ce privește intenția CESE de a se constitui parte civilă în fața unei instanțe naționale, trebuie amintit că faptul de a putea să își realizeze drepturile pe cale judiciară și controlul judecătoresc pe care îl implică reflectă un principiu general de drept care se află la baza tradițiilor constituționale comune statelor membre și care a fost de asemenea consacrat de articolele 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950 (Hotărârea din 15 mai 1986, Johnston, 222/84, EU:C:1986:206, punctele 17 și 18, și Hotărârea din 17 iulie 1998, ITT Promedia/Comisia, T-111/96, EU:T:1998:183, punctul 60), și de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).
- 83 Atunci când se constituie parte civilă în fața unei instanțe naționale în cadrul unei proceduri inițiate împotriva reclamantului, CESE nu intenționează să modifice el însuși situația juridică a reclamantului, întrucât se limitează să ia parte la o procedură ce are ca rezultat eventual modificarea acestei situații juridice prin hotărâre judecătorească. Astfel, dacă este cazul, hotărârea instanței naționale sesizate ar fi cea care ar modifica situația juridică a reclamantului. Prin urmare, intenția CESE de a se constitui parte civilă în procedura inițiată împotriva reclamantului nu poate fi considerată o decizie atacabilă în temeiul articolului 263 TFUE (a se vedea prin analogie Hotărârea din 15 ianuarie 2003, Philip Morris International/Comisia, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 și T-272/01, EU:T:2003:6, punctul 79).
- 84 În plus, trebuie să se constate că, presupunând chiar că sesizarea unei instanțe naționale de către o instituție a Uniunii poate face obiectul unei acțiuni în anulare în temeiul articolului 263 TFUE, prezenta acțiune nu este îndreptată împotriva deciziei Adunării Plenare a CESE din 28 iulie 2020 de a se constitui parte civilă în procedura inițiată împotriva reclamantului, ci împotriva deciziei atacate, care ar putea constitui, cel mult, un act pregător al deciziei Adunării.

- 85 În sfârșit, în ceea ce privește decizia de a-l însărcina pe secretarul general al CESE să comunice decizia atacată anumitor instituții sau anumitor organe ale statelor membre, este suficient să se constate, asemenea CESE, că această măsură este lipsită de efecte juridice obligatorii în privința reclamantului. Astfel, destinatarii acestei comunicări au în continuare libertatea, în cadrul competențelor lor, să aprecieze conținutul și întinderea informațiilor cuprinse în această decizie și, în consecință, măsurile care ar trebui luate, dacă este cazul.
- 86 Prin urmare, concluziile în anulare trebuie respinse ca inadmisibile în măsura în care sunt îndreptate împotriva instrucțiunilor date de Biroul CESE secretarului general al CESE.
- 87 Având în vedere tot ceea ce precedă, acțiunea în anulare trebuie declarată admisibilă numai în măsura în care este îndreptată împotriva deciziei de a-l elibera pe reclamant din funcția sa de administrare și de gestionare a personalului (denumită în continuare „măsura în litigiu”) și inadmisibilă în rest.

Cu privire la fond

- 88 În susținerea acțiunii formulate, reclamantul invocă patru motive, întemeiate:
- primul, pe încălcarea dreptului la apărare, a dreptului la bună administrare, a dreptului de a fi ascultat și a principiului proporționalității;
  - al doilea, pe încălcarea principiilor prezumției de nevinovăție și imparțialității;
  - al treilea, pe încălcarea principiilor neretroactivității, securității juridice și legalității pedepselor;
  - al patrulea, pe încălcarea „principiului confidențialității procedurilor disciplinare și a informațiilor judiciare”, a articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2013, precum și a articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO 2018, L 295, p. 39).
- 89 Întrucât al treilea motiv invocat de reclamant implică în special examinarea de către Tribunal a problemei dacă măsura în litigiu se bazează pe un temei juridic care abilitază Biroul CESE să o adopte și este vorba despre o chestiune de ordine publică (a se vedea Hotărârea din 13 mai 2014, McBride și alții/Comisia, T-458/10-T-467/10 și T-471/10, nepublicată, EU:T:2014:249, punctele 25-28 și jurisprudența citată), acesta trebuie examinat în primul rând.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor neretroactivității, securității juridice și legalității pedepselor

- 90 În susținerea acestui motiv, reclamantul afirmă în esență că măsura în litigiu este lipsită de temei legal și că Biroul CESE nu era competent să îi aplice o astfel de sancțiune.

- 91 În această privință, reclamantul arată că sancțiunile prevăzute la articolul 8 din Codul de conduită din 2019 nu ar putea fi impuse pentru reprimarea unor fapte care au avut loc înainte de intrarea în vigoare a codului menționat. În ceea ce privește Codul de conduită al membrilor CESE din 17 ianuarie 2013 (denumit în continuare „Codul de conduită din 2013”), acesta nu ar prevedea posibilitatea de a aplica vreo sancțiune unui membru al CESE care a încălcat dispozițiile acestuia.
- 92 CESE contestă această argumentație.
- 93 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, deși principiile securității juridice și protecției încrederii legitime impun aplicarea dispozițiilor materiale în vigoare la data faptelor din cauză, chiar dacă aceste dispoziții nu ar mai fi în vigoare la data adoptării unui act de către un organ al Uniunii, procedura de adoptare a unui act al unei instituții a Uniunii trebuie să se desfășoare în conformitate cu normele în vigoare la data acestei adoptări (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 iunie 2016, Comisia/McBride și alții, C-361/14 P, EU:C:2016:434, punctul 40).
- 94 Prin urmare, reclamantul nu poate reproșa CESE că a încălcat principiile menționate prin adoptarea măsurii în litigiu potrivit procedurii instituite prin Codul de conduită din 2019, *a fortiori* în măsura în care din cuprinsul punctului 8 de mai sus reiese că reclamantul a solicitat el însuși președintelui CESE să inițieze această procedură.
- 95 În această privință, articolul 8 alineatul 3 primul paragraf din Codul de conduită din 2019 prevede că, după ce l-a invitat pe membrul în cauză să prezinte observații în scris cu privire la recomandările Comitetului consultativ, președintele CESE se consultă cu Președinția extinsă și, ulterior, solicită Biroului să adopte o decizie cu privire la măsurile care ar putea fi luate, astfel cum se prevede în Statutul membrilor și în regulamentul de procedură al CESE.
- 96 În speță, la finalul acestei proceduri, Biroul CESE a concluzionat mai întâi, la alineatul 2 al articolului unic din decizia atacată, că nu putea fi aplicată nicio sancțiune reclamantului, în caz contrar existând riscul de a încălca principiul legalității pedepselor. În continuare, la alineatul 4 al articolului unic din decizia atacată, Biroul CESE a adoptat măsura în litigiu.
- 97 În măsura în care părțile sunt în dezacord cu privire la natura măsurii în litigiu, iar analiza celui de al treilea motiv depinde de aspectul dacă această măsură constituie sau nu o sancțiune, trebuie realizată calificarea deciziei atacate, înțelegându-se că această calificare dată respectivei măsurii de părțile în cauză nu poate fi obligatorie pentru Tribunal (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 19 octombrie 2017, Bernaldo de Quirós/Comisia, T-649/16, nepublicată, EU:T:2017:736, punctul 19).
- 98 De la bun început, trebuie înlăturată teza CESE potrivit căreia măsura în litigiu nu ar constitui o sancțiune, întrucât nu l-ar leza pe reclamant, iar aceasta pentru motivele evocate la punctele 69-79 de mai sus.
- 99 Cu toate acestea, simplul fapt că măsura în litigiu îl lezează pe reclamant, ceea ce justifică admisibilitatea acțiunii în anulare cu privire la acest aspect, nu poate totuși să însemne că măsura menționată trebuie calificată drept sancțiune disciplinară în sensul articolului 8 alineatul 3 al doilea paragraf din Codul de conduită din 2019 (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 19 octombrie 2017, Bernaldo de Quirós/Comisia, T-649/16, nepublicată, EU:T:2017:736, punctul 24 și jurisprudența citată).

- 100 În această privință, în decizia atacată, Biroul CESE a justificat adoptarea măsurii în litigiu din perspectiva recomandărilor OLAF, care propunea luarea măsurilor necesare pentru prevenirea oricărui act nou de hărțuire din partea reclamantului la locul de muncă. CESE a precizat, pe de altă parte, că măsura în litigiu avea ca obiectiv să permită acestui organ să se conformeze obligației sale de a-și proteja personalul împotriva riscurilor de hărțuire.
- 101 În plus, din punctul de vedere al efectelor sale, trebuie să se constate de asemenea că măsura în litigiu nu este echivalentă cu niciuna dintre sancțiunile prevăzute la articolul 8 alineatul 3 al doilea paragraf din Codul de conduită din 2019, și anume avertismentul scris, menționarea acestui avertisment în procesul-verbal al ședinței Biroului și, după caz, al sesiunii plenare sau suspendarea temporară a membrului din calitatea de raportor, președinte sau membru al unui grup de studiu, de la misiuni și reuniuni extraordinare.
- 102 Prin urmare, având în vedere conținutul și efectele sale, nu se poate considera că măsura în litigiu are o natură punitivă și că ar constitui o sancțiune. Astfel, finalitatea sa nu este de a sancționa, de a penaliza sau de a blama reclamantul pentru o eventuală încălcare a obligațiilor care decurg din Codul de conduită, ci urmărește un obiectiv preventiv, și anume garantarea unei mai bune protecții a funcționarilor și a agenților CESE, în interesul unei bune funcționări a secretariatului Grupului I.
- 103 În această privință, trebuie să se mai menționeze că reclamantul nu a prezentat niciun element care să permită să se stabilească faptul că măsura în litigiu nu ar urmări în mod real atingerea obiectivului invocat de CESE sau că nu ar răspunde unei necesități reale a serviciului.
- 104 Prin urmare, într-un context marcat de tensiuni prejudiciabile pentru buna funcționare a serviciului, Biroul CESE putea, în împrejurările cauzei, să aprecieze că era în interesul serviciului să îl elibereze pe reclamant din anumite sarcini administrative care țin de exercitarea unei puteri ierarhice (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 7 martie 1990, Hecq/Comisia, C-116/88 și C-149/88, EU:C:1990:98, punctul 22, Hotărârea din 28 octombrie 2004, Meister/OAPI, T-76/03, EU:T:2004:319, punctele 79-81, și Hotărârea din 19 octombrie 2017, Bernaldo de Quirós/Comisia, T-649/16, nepublicată, EU:T:2017:736, punctul 40), fără ca acest lucru să constituie, în același timp, având în vedere conținutul și efectele unei astfel de măsuri, o decizie de natură disciplinară.
- 105 În această privință, potrivit articolului 9 alineatul 8 din Regulamentul de procedură al CESE, Biroul răspunde printre altele de buna utilizare a resurselor umane și bugetare în vederea îndeplinirii sarcinilor care i-au fost atribuite prin tratat. Dat fiind că măsura în litigiu privește buna utilizare a resurselor umane ale CESE, în speță cele ale secretariatului Grupului I, Biroul CESE era într-adevăr organul competent să adopte o astfel de măsură, la finalul procedurii prevăzute la articolul 8 alineatul 3 primul paragraf din Codul de conduită din 2019.
- 106 Având în vedere cele ce precedă, argumentul reclamantului potrivit căruia Biroul CESE i-ar fi aplicat o sancțiune cu încălcarea principiilor neretroactivității, securității juridice și legalității pedepselor trebuie înlăturat și, în consecință, al treilea motiv trebuie respins ca nefondat.
- Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare, a dreptului la bună administrare, a dreptului de a fi ascultat și a principiului proporționalității***
- 107 În susținerea acestui motiv, reclamantul pretinde în esență că CESE ar fi încălcat dreptul său la apărare.

- 108 În această privință, mai întâi, reclamantul susține că nu ar fi dispus de un termen rezonabil pentru a lua cunoștință de raportul OLAF și pentru a-și pregăti apărarea. Or, în opinia sa, nu se poate exclude că decizia atacată ar fi avut un conținut diferit dacă el ar fi dispus de un astfel de termen.
- 109 În continuare, reclamantul consideră că dreptul său la apărare a fost încălcat, întrucât nu a putut să își prezinte în mod util observațiile înainte de adoptarea deciziei atacate, în lipsa acordării unui acces integral la dosarul său, în special la evaluarea juridică a faptelor prezentată în raportul OLAF și la retranscrierile audierilor martorilor și ale avertizorilor anexate la acest raport. În observațiile formulate cu privire la versiunea confidențială a anexelor la raportul OLAF prezentată de CESE ca răspuns la măsura de cercetare judecătorească, avocații reclamantului au arătat în esență că conținutul anumitor mărturii obținute de OLAF în cursul investigației nu s-ar fi regăsit în versiunea neconfidențială a raportului OLAF la care reclamantul avusese acces, astfel încât dreptul acestuia din urmă de a fi ascultat în mod util a fost încălcat.
- 110 În sfârșit, CESE ar fi încălcat principiul proporționalității, întrucât nu a adoptat instrumente necesare pentru a pune în aplicare, în mod adecvat, politica sa de „toleranță zero” privind interzicerea și prevenirea hărțurii la locul de muncă, la care se face referire în decizia atacată. Dimpotrivă, CESE s-ar fi străduit astfel să evite orice procedură contradictorie înainte de a impune încetarea anticipată a funcției reclamantului.
- 111 CESE contestă această argumentație.
- 112 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în temeiul principiului respectării dreptului la apărare, destinatarilor deciziilor care le afectează în mod sensibil interesele trebuie să li se dea posibilitatea de a-și face cunoscut în mod util punctul de vedere cu privire la elementele pe care administrația intenționează să își întemeieze decizia (a se vedea Hotărârea din 5 octombrie 2016, ECDC/CJ, T-395/15 P, nepublicată, EU:T:2016:598, punctul 55 și jurisprudența citată).
- 113 În această privință, reiese printre altele din jurisprudență că reclamantul era îndreptățit, pentru a putea să își prezinte observațiile în mod util Biroului CESE înainte ca acesta să ia o decizie, să i se comunice, cel puțin, un rezumat al declarațiilor diferitor persoane consultate în cursul procedurii de investigație, în măsura în care aceste declarații au fost utilizate de OLAF în raportul său pentru a formula recomandări președintelui CESE și în considerarea cărora Biroul a întemeiat măsura în litigiu, comunicarea acestui rezumat trebuind să fie efectuată, dacă era cazul, cu respectarea principiului confidențialității (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 aprilie 2019, OZ/BEL, C-558/17 P, EU:C:2019:289, punctul 57, Hotărârea din 25 iunie 2020, HF/Parlamentul, C-570/18 P, EU:C:2020:490, punctul 60, și Hotărârea din 25 iunie 2020, SATCEN/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punctul 121).
- 114 În acest cadru, pentru a se garanta confidențialitatea mărturiilor și obiectivele pe care aceasta le protejează, asigurându-se totodată că reclamantul este ascultat în mod util înainte să fie adoptată o decizie care îl lezează, Curtea a statuat că se poate recurge la anumite tehnici precum anonimizarea sau divulgarea esenței mărturiilor sub forma unui rezumat sau chiar mascarea anumitor părți din conținutul acestor mărturii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 aprilie 2019, OZ/BEL, C-558/17 P, EU:C:2019:289, punctul 59, și Hotărârea din 25 iunie 2020, HF/Parlamentul, C-570/18 P, EU:C:2020:490, punctul 66).

- 115 În sfârșit, pentru a-și face cunoscut în mod util punctul de vedere cu privire la elementele pe care Biroul CESE intenționa să își întemeieze decizia, reclamantul trebuia să beneficieze de un termen suficient (a se vedea Hotărârea din 18 decembrie 2008, Sopropé, C-349/07, EU:C:2008:746, punctul 37 și jurisprudența citată).
- 116 În speță, este cert că reclamantul nu a avut acces decât la o versiune neconfidențială a raportului OLAF, lipsită de anexă, aspect justificat de CESE prin necesitatea de a proteja identitatea avertizorilor și confidențialitatea mărturiilor obținute.
- 117 De la bun început, trebuie înlăturat argumentul CESE potrivit căruia primul motiv ar trebui respins, întrucât și Biroul CESE ar fi avut acces numai la această versiune neconfidențială a raportului OLAF, și anume fără să fi putut lua cunoștință, înainte de adoptarea deciziei atacate, în special de retranscrierile audierilor martorilor și ale avertizorilor.
- 118 Acest argument este neîntemeiat în fapt. Astfel, în conformitate cu articolul 4 alineatul 1 al doilea paragraf litera a) din Regulamentul de procedură, președintele CESE este membru al Biroului, iar acesta din urmă a primit, prin nota din 16 ianuarie 2020, versiunea confidențială a raportului OLAF, inclusiv anexele care îl însoțesc, aspect recunoscut de CESE în ședință.
- 119 Totuși, faptul că un membru al Biroului CESE a avut acces la versiunea confidențială a raportului OLAF nu constituie o încălcare a dreptului la apărare al reclamantului. Astfel, respectarea acestui principiu, care cuprinde dreptul de a fi ascultat, presupune că, cu respectarea unor eventuale cerințe de confidențialitate, persoana acuzată de hărțuire are, anterior adoptării deciziei care o lezează, posibilitatea să își exprime în mod util și efectiv punctul de vedere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 iunie 2020, SATCEN/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punctele 116 și 117).
- 120 În această privință, CESE arată că reclamantul a avut un acces suficient la raportul OLAF, întrucât, spre deosebire de faptele care au condus la pronunțarea Hotărârii din 4 aprilie 2019, OZ/BEI (C-558/17 P, EU:C:2019:289), a Hotărârii din 25 iunie 2020, HF/Parlamentul (C-570/18 P, EU:C:2020:490), și a Hotărârii din 25 iunie 2020, SATCEN/KF (C-14/19 P, EU:C:2020:492), versiunea neconfidențială a raportului OLAF ar conține un rezumat care divulgă esența mărturiilor obținute de acest oficiu în cursul investigației, astfel încât dreptul la apărare al reclamantului ar fi fost protejat în mod adecvat.
- 121 Având în vedere această argumentație, trebuie să se examineze dacă versiunea neconfidențială a raportului OLAF conține un rezumat al mărturiilor obținute în cursul investigației, înainte de a stabili, dacă este cazul, dacă acest rezumat reflectă esența mărturiilor obținute de OLAF și, în sfârșit, să se analizeze dacă reclamantul a dispus de un termen suficient pentru a-și pregăti apărarea și pentru a-și prezenta observațiile.

– Cu privire la prezența în versiunea neconfidențială a raportului OLAF a unui rezumat al declarațiilor martorilor și ale avertizorilor audiați

- 122 În această privință, trebuie să se constate mai întâi că versiunea neconfidențială a raportului OLAF cuprinde 30 de pagini. La punctul 2.2, intitulat „Elemente de probă colectate”, din raportul său, OLAF a arătat că a „reunit depozițiile martorilor care erau similare, încercând totodată să reproducă, în măsura posibilului, cuvintele exacte utilizate de membrii personalului secretariatului” în scopul de a proteja confidențialitatea mărturiilor obținute. Pe de altă parte, în ceea ce îi privește pe membrii personalului care nu și-au exprimat dorința ca identitatea lor să fie

ocultată sau cei în privința cărora OLAF a apreciat că nu erau supuși în mod direct autorității ierarhice a reclamantului, identitatea lor figurează în raport, iar aceasta nu a fost ocultată în versiunea neconfidențială a raportului OLAF transmisă reclamantului.

- 123 Versiunea neconfidențială a raportului OLAF conține astfel un rezumat detaliat al fiecăruia dintre comportamentele reproșate reclamantului, ilustrate prin referiri la evenimente precise, în special față de A, de B și de C, care sunt citați nominal în versiunea neconfidențială a raportului OLAF, precum și față de membrii personalului secretariatului Grupului I. OLAF a descris de asemenea efectele pe care aceste comportamente le-au avut, potrivit martorilor audiați, asupra sănătății acestor persoane.
- 124 Pe de altă parte, pentru fiecare dintre comportamentele reproșate reclamantului, raportul cuprinde trimiteri uneori directe la declarațiile persoanelor audiate, sub forma unor citate între ghilimele, alteori indirecte, sub forma unor reformulări anonimizate ale acestor declarații. OLAF a avut grijă de asemenea să indice dacă acuzațiile formulate împotriva reclamantului erau confirmate de martori și, dacă este cazul, să precizeze numărul de martori și calitatea acestora. De asemenea, în cazul în care o acuzație nu era confirmată de nicio mărturie, OLAF a indicat acest lucru.
- 125 Din cele ce precedă reiese că versiunea neconfidențială a raportului OLAF conține un rezumat al declarațiilor martorilor și ale avertizorilor audiați. În aceste condiții, existența unui astfel de rezumat în sensul jurisprudenței citate la punctul 114 de mai sus are drept consecință faptul că nu se poate concluziona în mod automat că necomunicarea anexelor la raportul OLAF constituie o neregularitate care a afectat în mod inevitabil legalitatea măsurii în litigiu. Astfel, trebuie să se examineze în prealabil dacă acest rezumat reflectă esența mărturiilor obținute de OLAF.

– Cu privire la aspectul dacă acest rezumat reflectă esența declarațiilor martorilor și ale avertizorilor audiați

- 126 În observațiile sale privind versiunea confidențială a anexelor la raportul OLAF, reclamantul a prezentat mai multe elemente care, în opinia sa, nu ar figura în versiunea neconfidențială a raportului OLAF care i-a fost comunicată pentru a-i permite să își exercite dreptul la apărare înainte de adoptarea deciziei atacate. Reclamantul concluzionează că CESE a încălcat dreptul său la apărare, întrucât nu i-a comunicat decât versiunea neconfidențială a raportului OLAF, lipsită de anexă, înainte de adoptarea deciziei atacate.
- 127 În primul rând, reclamantul susține că numai după ce ar fi luat cunoștință de conținutul mărturiilor obținute ar fi putut fi în măsură să înțeleagă conținutul exact al anumitor întrebări care îi fuseseră adresate în cadrul audierii sale de către OLAF. Or, dacă reclamantul ar fi putut lua cunoștință de aceste mărturii, care evocă evenimente uneori vechi, el și-ar fi putut asigura mai bine apărarea. Reclamantul se referă, cu titlu de exemplu, la o întrebare care privește un eveniment care s-ar fi desfășurat în biroul său în prezența a doi martori, la care nu a putut să răspundă, întrucât identitatea acestor martori nu i-a fost dezvăluită.
- 128 Totuși, trebuie să se constate că această argumentație nu privește aspectul dacă CESE a încălcat dreptul la apărare al reclamantului și, în special, dacă rezumatul care figurează în versiunea neconfidențială a raportului OLAF, întocmită de CESE în colaborare cu OLAF, reflectă esența mărturiilor obținute în cursul investigației.

- 129 În orice caz, este suficient să se amintească faptul că, în cursul investigației, cadrul legislativ aplicabil OLAF exclude, în principiu, dreptul de acces al persoanei vizate la dosarul OLAF. Numai în cazul în care autoritatea destinatară a raportului final are intenția de a adopta un act care lezează persoana vizată, această autoritate ar trebui, în conformitate cu normele procedurale care îi sunt aplicabile, să acorde acces la raportul final al OLAF pentru a permite acestei persoane să își exercite dreptul la apărare (Hotărârea din 28 noiembrie 2018, Le Pen/Parlamentul, T-161/17, nepublicată, EU:T:2018:848, punctul 67).
- 130 Prin urmare, atunci când a fost audiat de OLAF, reclamantului nu trebuiau să îi fie comunicate declarațiile martorilor și ale avertizorilor pentru a răspunde la întrebările investigatorilor.
- 131 Tribunalul constată, în plus, că întrebările adresate reclamantului în cadrul audierii sale erau suficient de precise și că acesta din urmă a fost capabil să răspundă la ele fără dificultate. Faptul că, în răspunsul la anumite întrebări, reclamantul a arătat că nu își amintește sau că nu este în măsură să răspundă la acestea fără a dispune de mai multe informații nu infirmă această constatare.
- 132 Astfel, în ceea ce privește una dintre subîntrebările întrebării 12, la care reclamantul a răspuns că nu era în măsură să identifice evenimentul despre care era vorba, fără a cunoaște identitatea persoanelor prezente, trebuie să se menționeze că acesta a adăugat, totuși, că, în opinia sa, un asemenea eveniment nu a avut loc niciodată.
- 133 În aceste condiții, trebuie înlăturată argumentația întemeiată pe caracterul pretins imprecis al întrebărilor adresate reclamantului de către investigatorii OLAF, în raport cu conținutul detaliat al mărturiilor obținute.
- 134 În al doilea rând, reclamantul arată că mai mulți martori au menționat existența unui raport întocmit de E, membru al Grupului I, privind dificultățile și preocupările cu care se confrunta personalul secretariatului Grupului I în privința lui A, aspect care nu ar fi prezentat în versiunea neconfidențială a raportului OLAF. Or, acest raport ar fi putut oferi o perspectivă diferită în ceea ce privește versiunea faptelor prezentată de A.
- 135 Totuși, din dosar, în special din procesul-verbal al audierii reclamantului, reiese că acest raport era cunoscut de acesta din urmă și, prin urmare, că nimic nu îl împiedica, dacă era cazul, să îl menționeze în cursul procedurii de elaborare a deciziei atacate pentru a contextualiza sau pentru a nuanța comportamentele care îi erau reproșate față de A. Existența acestui raport a fost de altfel evocată în mod explicit în fața Comitetului consultativ, ceea ce a condus la recuzarea membrului Grupului I, care făcea parte din comitetul menționat, care redactase acest raport.
- 136 Prin urmare, argumentația întemeiată pe lipsa unei referiri la acest raport în versiunea neconfidențială a raportului OLAF nu este de natură să dovedească o încălcare a dreptului la apărare al reclamantului.
- 137 În al treilea rând, reclamantul susține că unul dintre martori a fost sancționat pentru că a adus acuzații false împotriva sa în trecut, aspect care a fost amintit de un alt martor. Or, acest element nu ar figura în versiunea neconfidențială a raportului OLAF.

- 138 Totuși, astfel cum arată în mod întemeiat CESE, acest element figurează în mod explicit în versiunea neconfidențială a raportului OLAF, la punctul 1.4, intitulat „Similitudini cu un caz referitor la o fostă șefă a secretariatului”. Prin urmare, nimic nu îl împiedica pe reclamant să își prezinte observațiile în această privință înainte de adoptarea deciziei atacate.
- 139 În al patrulea rând, reclamantul precizează că anumiți martori au declarat că au întâmpinat dificultăți cu A. În special, mai mulți martori au menționat o relație conflictuală cu aceasta din urmă, ceea ce ar fi afectat buna funcționare a unității. În plus, doi martori au arătat că comportamentul lui A era agresiv față de ei, iar un martor a adăugat că reclamantul nu ar trebui să fie considerat singurul responsabil pentru toată această situație. Or, potrivit reclamantului, nici numele martorilor, nici vreo referire la declarațiile lor nu ar figura în versiunea neconfidențială a raportului OLAF la care a avut acces, deși aceste elemente ar permite contextualizarea și nuanțarea concluziilor OLAF.
- 140 Cu toate acestea, din dosar reiese că dificultățile întâmpinate de anumiți membri ai personalului secretariatului Grupului I cu A nu numai că erau cunoscute de reclamant, ci și că, în plus, acestea figurează în mod explicit în rezumatul conținut în versiunea neconfidențială a raportului OLAF.
- 141 Astfel, în cadrul audierii sale de către OLAF și în observațiile sale scrise cu privire la nota privind faptele care îl vizează, reclamantul a arătat deja că anumiți membri ai personalului s-au plâns de A și că, în opinia sa, acest lucru a afectat buna funcționare a secretariatului.
- 142 Pe de altă parte, în versiunea neconfidențială a raportului OLAF se arată, printre altele, următoarele:
- „În cadrul audierilor lor de către OLAF, cel puțin șase membri ai personalului secretariatului și-au exprimat punctul de vedere potrivit căruia A a întâmpinat dificultăți în a demonstra competențele și capacitățile necesare pentru postul său. Cel puțin trei membri ai personalului secretariatului au semnalat că au întâmpinat dificultăți în identificarea interlocutorului relevant (șefa secretariatului sau șeful adjunct) din cauza lipsei de claritate a situației. Unii membri ai personalului au arătat totodată că, ulterior, A a avut de asemenea o atitudine agresivă împotriva lor. Unul dintre membrii personalului a declarat că aceștia din urmă contau mai degrabă pe un șef de unitate care să fi gestionat presiunea suscitată de [reclamant] și care să îi fi apărât. În acest sens, personalul era dezamăgit de A.”
- 143 Prin urmare, trebuie să se considere că esența mărturiilor obținute figurează în versiunea neconfidențială a raportului OLAF. Astfel, nu se poate reproșa în mod valabil CESE că a încălcat dreptul la apărare al reclamantului cu privire la acest aspect.
- 144 În al cincilea rând, reclamantul susține că din versiunea neconfidențială a raportului OLAF reiese că investigația privea și alte două persoane. Or, dacă Biroul CESE ar fi avut cunoștință de aceasta, ar fi putut să aprecieze rolul lor în faptele reproșate, în special în privința lui B. De asemenea, reclamantul ar fi putut să facă referire la aceasta pentru a contextualiza acuzațiile formulate împotriva sa.
- 145 Reiese însă din scrisoarea din 3 iunie 2020, prin care Biroul CESE a fost invitat să ia o decizie cu privire la cazul reclamantului, că președintele CESE a transmis și Biroului nota directorului general al OLAF din 16 ianuarie 2020, în care figurează identitatea celorlalte două persoane vizate de investigația OLAF.

- 146 Pe de altă parte, trebuie să se constate că versiunea neconfidențială a raportului OLAF menționează, în mai multe rânduri, esența declarațiilor mai multor martori privind rolul jucat de celelalte două persoane vizate de investigația OLAF. Prin urmare, reclamantul era în măsură să își prezinte eventualele observații cu privire la aceste elemente în cursul procedurii de elaborare a deciziei atacate.
- 147 În al șaselea rând, reclamantul susține că un martor ar fi declarat că nu a fost niciodată martor al unui comportament inadecvat din partea sa. Or, acest element nu ar figura în versiunea neconfidențială a raportului OLAF.
- 148 Trebuie să se constate totuși că declarația martorului în discuție este mai nuanțată.
- 149 Desigur, la întrebarea dacă a fost martorul unor situații în care reclamantul s-ar fi comportat necorespunzător față de membrii personalului secretariatului Grupului I sau dacă reclamantul avea obiceiul de a-i critica pe membrii personalului, martorul menționat a răspuns că ea nu era informată cu privire la aceasta.
- 150 Cu toate acestea, martorul respectiv a declarat de asemenea că, în opinia sa, unul dintre aspectele „personalității reclamantului era că acesta era autoritar și că avea un ego mare” și că „nu a resimțit mult partea dezagreabilă [a reclamantului], deoarece G era între [ei]”. De asemenea, acest martor a adăugat că „a auzit că [reclamantul] țipa la membrii personalului său în biroul său, dar [că] nu a experimentat niciodată acest lucru [ea însăși]”. În sfârșit, la întrebarea dacă ar califica comportamentul reclamantului față de membrii personalului drept hărțuire, acest martor a declarat că nu a „experimentat niciodată un astfel de comportament din partea [reclamantului]”, dar că putea „să își imagineze că anumite persoane [au] putut ele însele să provoace acest tip de comportament” și că, „[c]unoscând caracterul [reclamantului], care [era] ca laptele, el [putea] «fierbe» foarte ușor”.
- 151 În plus, acest martor a menționat situația a trei colegi care ar fi întâmpinat dificultăți în relațiile lor cu reclamantul. În sfârșit, acest martor a concluzionat că „[reclamantul] a[vea] o personalitate dificilă”, că „probabil nu a intenționat să se comporte rău, dar [că] reacțiile sale [puteau] fi percepute cu ușurință ca hărțuire”, că „[a]cest lucru depinde[a] de asemenea de sensibilitatea celorlalte persoane”, că „[t]oți colegii din secretariat s-[au] plâns de el” și că, „dacă nu ar fi existat o legătură și solidaritate între ei, aceștia ar fi putut ceda”.
- 152 Rezultă că afirmația potrivit căreia acest martor a declarat că nu a fost niciodată martor la un comportament inadecvat din partea reclamantului este incompletă și nu reflectă esența acestei mărturii.
- 153 În al șaptelea rând, reclamantul susține că mai multe mărturii ar confirma că secretarul general al CESE nu a luat nicio măsură pentru a remedia în timp util dificultățile întâmpinate de anumiți membri ai personalului secretariatului Grupului I. În special, reclamantul se referă la decizia secretarului general al CESE de a o titulariza pe A la sfârșitul perioadei de probă, în pofida propunerii reclamantului de a nu o titulariza, ceea ce ar fi contribuit la agravarea tensiunilor existente în cadrul secretariatului Grupului I. Or, versiunea neconfidențială a raportului OLAF ar arăta că reclamantul era singurul responsabil de această situație, fără a ține seama de răspunderea AAIC.

- 154 Asemenea CESE, Tribunalul arată că această afirmație este în contradicție cu declarația făcută de reclamant în cadrul audierii sale de către OLAF, potrivit căreia el „nu dorea să o concedieze pe A” și, „în colaborare cu H, s-a decis emiterea unui aviz pozitiv cu privire la perioada de probă”.
- 155 În orice caz, reiese în special din observațiile sale cu privire la nota privind faptele din 4 decembrie 2019 că reclamantul a arătat deja că decizia secretarului general al CESE de a o titulariza pe A a contribuit, în opinia sa, la agravarea tensiunilor existente în cadrul unității. În plus, faptul că secretarul general al CESE exercită atribuțiile AAIC față de membrii personalului secretariatului Grupului I nu este un element nou de care reclamantul nu ar fi putut lua cunoștință decât la citirea versiunii confidențiale a anexelor la raportul OLAF.
- 156 Prin urmare, nu se poate reproșa CESE că a încălcat dreptul la apărare al reclamantului cu privire la acest aspect.
- 157 În al optulea rând, reclamantul apreciază că ocultarea datelor referitoare la cadrul juridic în care se înscrie raportul OLAF l-ar fi împiedicat să își prezinte observațiile cu privire la temeiul legal reținut pentru calificarea comportamentului său drept hărțuire morală. Acest argument se alătură argumentației dezvoltate în cererea introductivă și în replică, referitoare la ocultarea evaluării juridice a faptelor realizată de OLAF, care, în opinia sa, nu ar fi justificată și l-ar fi împiedicat să își exercite dreptul la apărare.
- 158 În ceea ce privește cadrul juridic, trebuie să se constate, asemenea CESE, că acesta este prezentat, printre altele, în nota privind faptele care i-a fost comunicată reclamantului la 4 decembrie 2019.
- 159 În ceea ce privește ocultarea, în versiunea neconfidențială a raportului OLAF, a evaluării juridice a faptelor realizată de OLAF, trebuie să se constate că aceasta nu are nicio incidență asupra legalității deciziei atacate.
- 160 Astfel, trebuie să se observe că obiectul procedurii desfășurate de CESE împotriva reclamantului era de a stabili dacă actele și comportamentele reproșate acestuia din urmă, astfel cum au fost identificate de OLAF potrivit investigației sale, justificau adoptarea unei măsuri în temeiul articolului 8 alineatul 3 primul paragraf din Codul de conduită din 2019. În conformitate cu articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 883/2013, o asemenea examinare este de competență exclusivă a CESE și, prin urmare, nu depinde de evaluarea juridică a faptelor realizată de OLAF. Astfel, CESE trebuia să realizeze propria evaluare juridică a faptelor stabilite în cursul investigației pentru a evalua oportunitatea adoptării unei măsuri împotriva reclamantului.
- 161 Prin urmare, necomunicarea evaluării juridice a faptelor realizată de OLAF nu este de natură să dovedească o încălcare a dreptului la apărare al reclamantului.
- 162 În sfârșit, în al nouălea rând, fără a invoca o excepție de nelegalitate a articolului 103 din Regulamentul de procedură, reclamantul susține totuși că, în măsura în care versiunea confidențială a anexelor la raportul OLAF nu i-a putut fi comunicată, în conformitate cu angajamentele de confidențialitate subscrise de avocații acestuia, observațiile acestora din urmă ar fi minime și nu ar putea în niciun caz să se substituie observațiilor pe care le-ar fi putut face dacă ar fi avut el însuși acces la anexele menționate.

- 163 În această privință, trebuie să se arate că, pentru a asigura respectarea contradictorialității, articolul 103 alineatul (3) din Regulamentul de procedură prevede în mod expres posibilitatea, de care Tribunalul a făcut uz în speță, de a aduce la cunoștința unei părți principale anumite informații sau înscrisuri relevante pentru soluționarea litigiului și care prezintă un caracter confidențial, condiționând divulgarea acestora de subscrierea la angajamente specifice. Pe de altă parte, din cuprinsul punctului 191 din Dispozițiile practice de punere în aplicare a Regulamentului de procedură reiese că un asemenea angajament poate consta în faptul că reprezentanții unei părți se angajează să nu comunice aceste informații sau înscrisuri mandantului lor sau unui terț.
- 164 Astfel, prin măsura de organizare a procedurii din 7 aprilie 2021, Tribunalul i-a invitat mai întâi pe avocații reclamantului să identifice în mod precis, în versiunea confidențială a anexelor la raportul OLAF, eventualele elemente a căror esență, în opinia lor, nu s-ar regăsi în rezumatul care figurează în versiunea neconfidențială a raportului OLAF, a faptelor și a elementelor de probă colectate.
- 165 Or, din cele ce precedă rezultă că avocații reclamantului nu au identificat niciun element în versiunea confidențială a anexelor la raportul OLAF a cărui esență nu s-ar regăsi deja în versiunea neconfidențială a raportului OLAF. Un astfel de demers putea fi realizat fără a-i comunica reclamantului versiunea confidențială a anexelor la raportul OLAF. Prin urmare, în lipsa identificării unor astfel de elemente, nu este în niciun caz necesar să se examineze observațiile suplimentare, susceptibile să influențeze rezultatul procedurii administrative pe care reclamantul le-ar fi putut prezenta el însuși în stadiul acestei proceduri, dacă ar fi avut cunoștință de aceste documente.
- 166 Prin urmare, având în vedere tot ceea ce precedă, trebuie să se concluzioneze că, în pofida necomunicării anexelor la raportul OLAF, CESE i-a divulgat reclamantului esența mărturiilor obținute, sub forma unui rezumat, în sensul punctului 66 din Hotărârea din 25 iunie 2020, HF/Parlamentul (C-570/18 P, EU:C:2020:490).

– Cu privire la aspectul dacă reclamantul a beneficiat de un termen suficient pentru a-și prezenta observațiile cu privire la versiunea neconfidențială a raportului OLAF

- 167 În această privință, deși reclamantul a primit într-adevăr versiunea neconfidențială a raportului OLAF abia la 4 martie 2020, la ora 12.40, și anume cu doar două zile înainte de audierea sa de către Comitetul consultativ, care a avut loc la 6 martie 2020, la ora 15, trebuie să se observe totuși, în primul rând, că, la acea dată, reclamantul cunoștea deja relativ precis faptele care îi erau reproșate.
- 168 Astfel, după ce a răspuns la întrebările OLAF în cadrul unei audieri în cursul căreia a fost dezvăluită identitatea anumitor persoane care se considerau victime ale comportamentului său, reclamantul a primit, la 4 decembrie 2019, o notă privind faptele care relatează, pe scurt, comportamentele care îi erau reproșate, cu ocazia unor evenimente precise, față de A, de B, precum și de C și, mai general, față de membrii personalului secretariatului Grupului I. De asemenea, reclamantul a putut să își prezinte comentariile cu privire la această notă în termen de zece zile lucrătoare.
- 169 Împrejurarea, evocată de reclamant în ședință, potrivit căreia această notă nu conținea nicio acuzație referitoare la comportamentul său față de D, fostă membră a CESE, este lipsită de relevanță în speță. Astfel, prin scrisoarea din 18 octombrie 2019, reclamantul a fost informat cu privire la faptul că investigația începută împotriva sa privea acuzații referitoare la comportamentul său în special față de membrii CESE și, în cursul audierii sale de către OLAF,

acesta a fost invitat să se exprime cu privire la acuzațiile referitoare la comportamentul său față de D. În plus, din cele ce precedă reiese că măsura în litigiu urmărește protejarea membrilor personalului secretariatului Grupului I și asigurarea bunei funcționări a acestui serviciu. Prin urmare, chiar presupunând că ar fi fost dovedită, împrejurarea că reclamantul nu ar fi putut să își prezinte comentariile, înainte de adoptarea raportului OLAF, cu privire la comportamentul care îi era reproșat față de un fost membru al CESE, care nu face parte, așadar, din personalul secretariatului Grupului I, nu este de natură să demonstreze că măsura în litigiu a fost adoptată cu încălcarea dreptului său la apărare. În sfârșit, în orice caz, trebuie să se considere, pentru motivele prezentate mai jos, că reclamantul a beneficiat, înainte de adoptarea deciziei atacate, de un termen suficient pentru a-și prezenta eventualele comentarii cu privire la ansamblul comportamentelor care îi erau reproșate în raportul OLAF.

- 170 Astfel, trebuie să se arate, în al doilea rând, că Comitetul consultativ a transmis recomandările sale președintelui CESE abia la 28 aprilie 2020 și că decizia atacată a fost adoptată abia la 9 iunie 2020, și anume după mai mult de trei luni de la transmiterea versiunii neconfidențiale a raportului OLAF către reclamant.
- 171 În această privință, deși nu reiese din dosar că Comitetul consultativ l-ar fi invitat în mod expres pe reclamant să prezinte observații în scris pentru a-și completa declarațiile în cadrul primei audieri din 6 martie 2020, în urma anulării celei de a doua audieri prevăzute pentru 17 martie 2020, nimic nu îl împiedica totuși pe reclamant să transmită comitetului menționat, în scris, orice element pe care l-ar fi considerat relevant pentru apărarea sa.
- 172 În al treilea rând, la 12 mai 2020, președintele CESE l-a invitat pe reclamant să formuleze eventuale observații cu privire la recomandările emise de Comitetul consultativ. El și-a prezentat comentariile scrise cu privire la aceste recomandări la 2 iunie 2020.
- 173 În observațiile sale scrise din 2 iunie 2020 cu privire la recomandările menționate, deși trecuse un termen de aproape trei luni de la comunicarea versiunii neconfidențiale a raportului OLAF, la 4 martie 2020, reclamantul nu a invocat niciun argument privind conținutul acestui raport și în special cu privire la pretinsele fapte care îi erau reproșate.
- 174 Rezultă că, între 4 martie 2020, data la care reclamantul a primit versiunea neconfidențială a raportului OLAF, și 9 iunie 2020, data la care a fost adoptată decizia atacată, reclamantul a fost audiat în două rânduri cu privire la conținutul acestui raport și a dispus, în această perioadă, de un termen suficient pentru a lua cunoștință în mod util de raportul menționat, pentru a-și prezenta observațiile cu privire la acesta și pentru a-și pregăti apărarea.
- 175 În sfârșit, critica întemeiată pe o pretinsă încălcare a principiului proporționalității nu este susținută de niciun argument, întrucât reclamantul s-a limitat să conteste, în mod general și abstract, caracterul „adecvat și necesar al conținutului deciziei atacate”, fără să dezvolte argumente care să permită Tribunalului să aprecieze temeinicia acestei afirmații. În consecință, această critică trebuie respinsă.
- 176 Având în vedere tot ceea ce precedă, trebuie să se concluzioneze că măsura în litigiu nu a fost adoptată cu încălcarea dreptului la apărare al reclamantului.
- 177 În consecință, primul motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor prezumției de nevinovăție și imparțialității

- 178 Reclamantul reproșează CESE că a constatat, în decizia atacată, că el ar fi încălcat dispozițiile cartei, Regulamentul de procedură al CESE și Codul de conduită din 2019.
- 179 Potrivit reclamantului, principiul prezumției de nevinovăție, prevăzut printre altele la articolul 48 din cartă, ar impune ca membrii Biroului CESE să nu pornească de la ideea preconcepută că el ar fi săvârșit actele care îi sunt reproșate de OLAF. Or, întrucât nu a efectuat propria investigație după terminarea investigației OLAF, CESE nu ar fi examinat circumstanțele pretinselor infracțiuni și nici nu ar fi tras propriile concluzii privind comportamentul său.
- 180 Comitetul consultativ ar fi încălcat de asemenea acest principiu. Astfel, acest organ consultativ și-ar fi depășit competența de a adopta avize atunci când a declarat, în recomandările sale adresate președintelui CESE, că reclamantul ar fi săvârșit acte de hărțuire, fără audierea acestuia din urmă.
- 181 Pe de altă parte, principiul imparțialității ar fi fost încălcat, în măsura în care cei doi membri care reprezintă Grupul I în cadrul Comitetului consultativ nu ar fi participat la deliberările privind reclamantul. Întrucât nu a înlocuit acești membri, Comitetul consultativ ar fi fost lipsit de imparțialitate, ceea ce ar fi influențat conținutul recomandărilor emise, precum și pe cel al deciziei atacate, în măsura în care Biroul CESE s-ar fi limitat să confirme aceste recomandări.
- 182 În sfârșit, președintele CESE și-ar fi încălcat în mod obiectiv obligația de imparțialitate, întrucât a dat instrucțiuni serviciilor CESE să nu desfășoare o investigație cu privire la aceleași fapte, ceea ce ar echivala cu a afirma vinovăția reclamantului.
- 183 CESE contestă această argumentație.

– Cu privire la prima critică, întemeiată pe încălcarea principiului prezumției de nevinovăție

- 184 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că principiul prezumției de nevinovăție, prevăzut la articolul 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, și la articolul 48 alineatul (1) din cartă, constituie un drept fundamental care conferă particularilor drepturi a căror respectare este garantată de instanța Uniunii (Hotărârea din 4 octombrie 2006, Tillack/Comisia, T-193/04, EU:T:2006:292, punctul 121). Potrivit acestor dispoziții, respectarea prezumției de nevinovăție impune ca orice persoană acuzată de o infracțiune să fie prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită [Hotărârea din 3 iulie 2019, PT/BEI, T-573/16, EU:T:2019:481, punctul 360 (nepublicată)].
- 185 Or, din cele ce precedă reiese că măsura în litigiu nu urmărește să reproșeze reclamantului o încălcare a normelor Codului de conduită și că aceasta nu constituie o sancțiune. Pe de altă parte, adoptarea acestei măsuri nu aduce atingere eventualei vinovății a reclamantului în raport cu dispozițiile de drept național. Prin urmare, prima critică a celui de al doilea motiv trebuie respinsă ca inoperantă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 aprilie 2021, RQ/Comisia, T-29/17 RENV, nepublicată, EU:T:2021:188, punctul 114 și jurisprudența citată).

- 186 În orice caz, trebuie amintit că măsura în litigiu a fost adoptată în temeiul a două proceduri distincte, și anume o investigație a OLAF prin care se urmărește stabilirea faptelor, urmată de o evaluare de către CESE a eventualelor măsuri care trebuie adoptate în raport cu faptele stabilite în cursul investigației. În cadrul acestei proceduri interne a CESE, din cele ce precedă reiese că reclamantul a luat cunoștință de rezultatele investigației înainte ca Biroul să adopte decizia atacată și că dreptul său la apărare a fost respectat.
- 187 Contrar celor susținute de reclamant, dreptul său la prezumția de nevinovăție nu implica nicidecum obligația CESE de a efectua o nouă investigație după primirea raportului final. Dimpotrivă, deși, în conformitate cu articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 883/2013, CESE era obligat să ia acele măsuri pe care rezultatele raportului final le reclama, acest organ era totuși liber să determine conținutul măsurilor care trebuiau luate ca răspuns la recomandările OLAF (a se vedea în acest sens Ordonanța din 25 octombrie 2018, UI/Comisia, T-370/18, nepublicată, EU:T:2018:770, punctul 13; a se vedea de asemenea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 6 aprilie 2006, Camós Grau/Comisia, T-309/03, EU:T:2006:110, punctul 51).
- 188 În plus, reclamantul nu a furnizat niciun element de natură să demonstreze că CESE a decis, încă de la începutul procedurii, să adopte decizia atacată, indiferent de explicațiile furnizate de acesta (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 iulie 2002, Zavvos/Comisia, T-21/01, EU:T:2002:177, punctul 341). De altfel, după audierea reclamantului, Biroul CESE s-a îndepărtat de avizul Comitetului consultativ, care recomanda adoptarea unor sancțiuni mai grave decât cele enumerate la articolul 8 alineatul 3 al doilea paragraf din Codul de conduită din 2019, neaplicându-i nicio sancțiune.
- 189 Prin urmare, critica întemeiată pe încălcarea principiului prezumției de nevinovăție trebuie, în orice caz, să fie respinsă ca nefondată.

– Cu privire la a doua critică, întemeiată pe încălcarea principiului imparțialității

- 190 În pofida inaplicabilității principiului prezumției de nevinovăție în speță, CESE era totuși obligat să respecte, în cursul procedurii administrative, drepturile fundamentale ale Uniunii, printre care figurează dreptul la bună administrare, consacrat la articolul 41 din cartă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iulie 2013, Ziegler/Comisia, C-439/11 P, EU:C:2013:513, punctul 154).
- 191 Astfel, potrivit articolului 41 alineatul (1) din cartă, orice persoană are dreptul, printre altele, de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial din partea instituțiilor Uniunii. Această cerință de imparțialitate privește, pe de o parte, imparțialitatea subiectivă, în sensul că niciunul dintre membrii instituției în cauză care este însărcinat cu soluționarea cauzei nu trebuie să fie părtinitor sau să aibă prejudecăți, și, pe de altă parte, imparțialitatea obiectivă, în sensul că instituția trebuie să ofere garanții suficiente pentru a exclude în această privință orice bănuială legitimă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iulie 2013, Ziegler/Comisia, C-439/11 P, EU:C:2013:513, punctul 155 și jurisprudența citată).
- 192 În speță, în ceea ce privește pretinsa lipsă de imparțialitate obiectivă, reclamantul se limitează să susțină că președintele CESE ar fi trebuit să solicite deschiderea unei noi investigații înainte de a afirma vinovăția sa.
- 193 Totuși, o asemenea argumentație nu poate fi decât respinsă, în măsura în care CESE nu era nicidecum obligat să efectueze o nouă investigație înainte de adoptarea deciziei atacate.

- 194 Astfel, dreptul la bună administrare nu impunea CESE să efectueze o asemenea investigație, care ar fi avut același obiect cu cea desfășurată anterior de OLAF. CESE trebuia numai să examineze în mod diligent rezultatele investigației acestui oficiu, prezentate în raportul acestuia, și să îi permită reclamantului să se apere față de conținutul raportului menționat și eventualele consecințe pentru el, ceea ce s-a întâmplat.
- 195 În plus, declarațiile președintelui CESE, la care se referă reclamantul, nu dovedesc nicio lipsă de imparțialitate, subiectivă sau obiectivă, în măsura în care acesta din urmă s-a limitat să indice că, în conformitate cu articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul nr. 883/2013, CESE era obligat să dea curs recomandărilor OLAF și să informeze acest oficiu cu privire la măsurile care vor fi luate.
- 196 În ceea ce privește pretinsa lipsă de imparțialitate subiectivă, reclamantul se limitează să susțină că Comitetul consultativ ar fi fost lipsit de imparțialitate, întrucât a emis recomandări în lipsa a doi membri ai Grupului I, și anume E și F. Reclamantul nu explică însă în ce măsură aceasta ar dovedi o părtinire sau o prejudecată în sensul jurisprudenței citate la punctul 191 de mai sus.
- 197 În orice caz, este suficient să se constate că recuzarea lui E răspundea tocmai preocupării de a evita să se aducă atingere imparțialității Comitetului consultativ, această recuzare fiind decisă ca urmare a existenței, în ceea ce îl privea, a unui conflict de interese. Pe de altă parte, în ceea ce o privește pe F, absența sa nu este imputabilă Comitetului consultativ, dat fiind că aceasta a decis, din proprie inițiativă, să nu participe la deliberările Comitetului consultativ privind cazul reclamantului. În orice caz, reclamantul nu explică motivul pentru care absența acestor doi membri ar putea ridica o îndoială legitimă cu privire la imparțialitatea Comitetului consultativ, cu atât mai mult cu cât dispozițiile Codului de conduită din 2019 nu prevăd că posibilitatea Comitetului consultativ de a emite recomandări este condiționată de existența vreunui cvorum de prezență.
- 198 Prin urmare, a doua critică invocată de reclamant, întemeiată pe încălcarea principiului imparțialității, trebuie respinsă ca nefondată și, în consecință, al doilea motiv trebuie respins în totalitate.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2013, a caracterului confidențial al procedurilor disciplinare și al informațiilor judiciare, precum și a articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul 2018/1725

- 199 Reclamantul susține că unii membri ai personalului OLAF ar fi încălcat articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2013, întrucât au declarat, în fața Comisiei pentru control bugetar a Parlamentului, că era vinovat de hărțuire, ceea ce i-ar fi determinat pe membrii acestei comisii să considere că vinovăția sa era dovedită chiar înainte ca Comitetul consultativ și Biroul CESE să își fi precizat poziția în această privință.
- 200 În plus, Parlamentul ar fi încălcat de asemenea „principiul confidențialității”, întrucât a difuzat informații care sugerează vinovăția reclamantului cu privire la faptele invocate. Ar rezulta de aici o încălcare a secretului procedurii disciplinare și al urmării penale, care ar fi cu atât mai gravă cu cât OLAF ar fi recunoscut, în același timp, că comportamentul reclamantului nu ar fi avut niciun impact financiar asupra bugetului Uniunii.

- 201 În sfârșit, președintele CESE ar fi încălcat de asemenea „principiul confidențialității”, întrucât a divulgat conținutul raportului final în cadrul reuniunii Biroului CESE din 21 ianuarie 2020. Pe de altă parte, potrivit reclamantului, CESE ar fi trebuit să invite Parlamentul să omită datele sale personale în diferitele sale comunicări aferente bugetului său sau faptelor care îi erau reproșate.
- 202 CESE contestă această argumentație.
- 203 Trebuie amintit că instanța Uniunii poate respinge ca inoperant un motiv sau o critică atunci când constată că aceasta, în ipoteza în care ar fi întemeiată, nu este de natură să determine anularea urmărită (a se vedea Hotărârea din 19 noiembrie 2009, Michail/Comisia, T-50/08 P, EU:T:2009:457, punctul 59 și jurisprudența citată).
- 204 În această privință, este suficient să se constate, asemenea CESE, că argumentele privind acțiunile Parlamentului și declarațiile OLAF în fața Comisiei pentru control bugetar a Parlamentului, care nu sunt părți la prezenta procedură, nu au incidență asupra legalității deciziei atacate, dat fiind că acestea nu sunt imputabile CESE, care este autorul deciziei atacate.
- 205 Prin urmare, argumentele referitoare la pretinsa încălcare de către OLAF și de către Parlament a articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2013 și a articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul 2018/1725 trebuie respinse ca inoperante.
- 206 În ceea ce privește argumentul întemeiat pe faptul că președintele CESE le-ar fi dezvăluit membrilor Biroului, în cadrul reuniunii din 21 ianuarie 2020, conținutul raportului OLAF, invocat pentru prima dată în replică, acesta trebuie respins ca neîntemeiat, independent de admisibilitatea sa în raport cu articolul 84 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.
- 207 Astfel, deși era prezent la această reuniune, reclamantul nu a prezentat niciun element care să permită respingerea explicațiilor CESE, care arată că președintele s-ar fi limitat să îi informeze pe membrii Biroului cu privire la existența raportului OLAF și a recomandărilor care îl însoțesc, cu unicul scop de a pregăti sesizarea Comitetului consultativ.
- 208 Pe de altă parte, din dosar reiese că ceilalți membri ai Biroului au luat în cele din urmă cunoștință de conținutul versiunii neconfidențiale a raportului OLAF abia la 3 iunie 2020, atunci când Comitetul consultativ a transmis recomandările sale președintelui CESE, după ce reclamantul a putut să își prezinte observațiile cu privire la conținutul acestui raport și la aceste recomandări.
- 209 Având în vedere cele ce precedă, al patrulea motiv trebuie respins ca fiind în parte inoperant și în parte nefondat.

Cu privire la concluziile în despăgubire

- 210 Reclamantul solicită, în temeiul articolului 340 al doilea paragraf TFUE, obligarea CESE la plata sumei de 250 000 de euro pentru repararea prejudiciului material și moral pe care pretinde că l-a suferit.
- 211 Prejudiciul moral al reclamantului ar fi constituit din fenomenul de excludere din mediul său profesional pe care ar fi suferit-o. În această privință, intervenția directorului OLAF în fața Comisiei pentru control bugetar a Parlamentului, la 3 februarie 2020, ar fi adus atingere în mod iremediabil onoarei și reputației sale, în măsura în care acesta din urmă i-ar fi informat pe

membrii comisiei respective cu privire la conținutul raportului final fără audierea reclamantului și fără să se fi demonstrat că acuzațiile aduse împotriva acestuia din urmă ar fi avut un impact financiar pentru Uniune.

- 212 În continuare, întrucât a inițiat o procedură disciplinară împotriva sa fără un cadru normativ definit și a făcut trimitere, în decizia atacată, la Decizia Parlamentului din 13 mai 2020 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii aferent exercițiului financiar 2018 și la Rezoluția Parlamentului din 14 mai 2020, CESE ar fi adus de asemenea atingere reputației și onoarei reclamantului.
- 213 Astfel, faptul că nu s-a putut exprima cu privire la faptele care îl vizează i-ar fi creat reclamantului un sentiment de frustrare, de neliniște și de nedreptate, care ar fi avut repercusiuni grave asupra stării sale de sănătate și asupra vieții sale private și ar rezulta direct din comportamentul OLAF.
- 214 Pentru aceste motive, reclamantul solicită repararea prejudiciului său moral, pe care îl evaluează *ex æquo et bono*, cu titlu provizoriu, la suma de 200 000 de euro, ceea ce ar fi proporțional cu erorile săvârșite de CESE, de Parlament și de OLAF. În replică, reclamantul a arătat totuși că lăsa la aprecierea Tribunalului evaluarea cuantumului care ar fi datorat pentru repararea prejudiciului său moral.
- 215 Prejudiciul material al reclamantului ar fi constituit din cheltuielile pe care le-a efectuat pentru apărarea sa începând din luna ianuarie 2020 și pe care le evaluează la 50 000 de euro. În plus, în cazul în care acțiunea ar fi respinsă, ar fi inacceptabil ca reclamantul să fie obligat să suporte onorariile angajate de CESE pentru serviciile unui avocat extern.
- 216 CESE contestă această argumentație.
- 217 În această privință, dintr-o jurisprudență constantă reiese că angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii este subordonată îndeplinirii unui ansamblu de condiții, și anume existența unei încălcări suficient de grave a unei norme de drept al cărei obiect este conferirea de drepturi particularilor, caracterul real al prejudiciului și existența unei legături de cauzalitate directă între încălcarea obligației care revine autorului actului și prejudiciul suferit de părțile vătămate (a se vedea Hotărârea din 10 septembrie 2019, HTTS/Consiliul, C-123/18 P, EU:C:2019:694, punctul 32 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 19 aprilie 2012, Artegoda/Comisia, C-221/10 P, EU:C:2012:216, punctul 80).
- 218 În plus, în cazul în care una dintre aceste trei condiții nu este îndeplinită, acțiunea trebuie respinsă în întregime, fără să fie necesară examinarea celorlalte condiții ale răspunderii menționate (a se vedea Hotărârea din 29 aprilie 2020, Tilly-Sabco/Consiliul și Comisia, T-707/18, nepublicată, EU:T:2020:160, punctul 114 și jurisprudența citată).
- 219 În speță, trebuie să se arate că, potrivit reclamantului, pretinsele prejudicii suferite de acesta din urmă și-ar avea originea, printre altele, în comportamentul nelegal pe care l-ar fi adoptat OLAF în fața Comisiei pentru control bugetar a Parlamentului.
- 220 Or, în cererea introductivă, reclamantul a desemnat CESE ca fiind singurul pârât.
- 221 Prin urmare, în cadrul prezentei acțiuni, reclamantul nu poate solicita obligarea CESE la repararea prejudiciilor pretins suferite decât ca urmare a unui comportament nelegal al acestui organ. Pentru a obține repararea unui prejudiciu cauzat de o altă instituție, revine reclamantului sarcina

de a-și îndrepta cererea de despăgubire împotriva instituției căreia i se impută faptul generator al răspunderii (a se vedea în acest sens Ordonanța din 2 februarie 2015, *Gascogne Sack Deutschland și Gascogne/Uniunea Europeană*, T-577/14, nepublicată, EU:T:2015:80, punctul 23 și jurisprudența citată).

- 222 În ceea ce privește acțiunile CESE, trebuie amintită jurisprudența potrivit căreia concluziile prin care se urmărește repararea unui prejudiciu material sau moral trebuie respinse atunci când prezintă o legătură strânsă cu concluziile în anulare care au fost, ele însele, respinse ca inadmisibile sau nefondate (a se vedea Hotărârea din 19 decembrie 2019, *ZQ/Comisia*, T-647/18, nepublicată, EU:T:2019:884, punctul 202 și jurisprudența citată).
- 223 Or, din cele ce precedă reiese că nicio nelegalitate nu afectează decizia atacată și că procedura de elaborare a acesteia s-a desfășurat cu respectarea dreptului la apărare al reclamantului. În orice caz, reclamantul nu explică de ce simplul fapt de a fi făcut referire, în decizia atacată, la Decizia Parlamentului din 13 mai 2020 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii aferent exercițiului financiar 2018 și la rezoluția Parlamentului din 14 mai 2020 ar constitui o încălcare suficient de gravă a unei norme de drept având ca obiect conferirea unor drepturi particularilor din partea CESE.
- 224 Prin urmare, întrucât prima condiție de angajare a răspunderii Uniunii nu este îndeplinită în speță, concluziile în despăgubire trebuie respinse fără să fie necesar să se examineze celelalte condiții de angajare a răspunderii menționate.
- 225 În aceste condiții, acțiunea trebuie respinsă în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 226 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantul a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurilor măsurilor provizorii, conform concluziilor CESE.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Îl obligă pe KN la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurilor măsurilor provizorii.

Svenningsen

Mac Eochaidh

Pynnä

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 1 septembrie 2021.

Semnături